

Scénář k nahrávce ze dne 13. 4. 2018

Připravili: Janoušková Hana, Pečenka Jakub, Sychra Antonín, Sychrová Anna

ZŠ a MŠ Resslerova, Praha 2

Pan Petr Kubánek se narodil 9. listopadu 1943 v Londýně, kde působil jeho otec.

Táta byl v pozemní armádě. On nebyl voják z povolání, ale tady měl vojnu za sebou a byl jako velitel kulometní roty. U pozemní armády byl až do roku 42 a v roce 42 ho to československé velení převelelo k té 310.

Po skončení války se rodina pana Kubánka vrátila zpátky do Čech, avšak nově nastolený komunistický režim, jejich život výrazně omezil.

Asi dvakrát si ho odvedli. My jsme to tak nebrali, tak prostě táta někam šel, ale pamatuji si, že maminka brečela, protože měla strach, co s ním bude, ale naštěstí se asi za dva nebo za tři dny vrátil vždycky.

Jeho otec byl vystudovaný právník, ale byl nucen se stát elektromontérem.

Tátu krátce po tom 48. vyhodili, protože byl tzv. západ'ák a komunisti všechny západ'áky buď pozavírali nebo jim znepríjemnili nějak život, tím že je vyhodili nebo něco.

Díky otcově povolání mohl pan Kubánek vystudovat a později pracovat u televize.

A ještě brzy z kraje roku 68 jsme točili takový seriál, jmenovalo se to My a oni. Pak se to nikdy nevysílalo. Hlavní postava tam byla Karel Kyncl.

V jeho životě se událo i několik neuvěřitelných náhod, ke kterým patřila i cesta do Švédska.

Přišli jsme do té banky a ta paní za přepážkou se ptala: „Oh, where are you coming from?“ tak jsme řekli, že z Československa a ona říkala „Jé, tak počkejte chvíličku, já vám zavolám paní, která umí česky.“ Tak zavolali nějakou paní a já jsem se tak na ní koukal, a pak jsem říkal „Nejste vy náhodou paní Krčmářová?“ A ona se tak zarazila a pak říká „No to jsem.“ A já jsem jí teda řekl „Já jsem ten a ten a my jsme k vám chodili jako děti si hrát.“ My jsme o nich nic nevěděli o těch Krčmářových, celou dobu.

Po vystudování vysoké školy šel na vojnu, kde se účastnil spartakiády.

Oni mě tam v té sestavě vždycky posouvali na ta nejnáročnější místa. Až jsem se dostal na takovou metu, která byla taková, že ti vojáci udělali takovou pyramidu a nahoře stál jeden, kterého potom shodili dolů a ti ostatní ho měli chytit. A to jsem byl já ten nahoře. Oni mě bohužel nechytli, dokonce mě nějak špatně asi hodili, nebo jestli jsem jim nějak propadl těma rukama a spadl jsem na zem. Při tom pádu, jsem si vykloubil loket.

Díky jeho zranění ho později nemohli vyhodit ze zaměstnání. Pan Kubánek tvrdí, že v nelehkých chvílích prožil spokojený život.